

Nem visz már aranyat a „szemétxpressz”

Élet a szemételepen — Csak ritkán kerül arany- vagy ezüsttárgy a szemétkébe — Békében évente több kilogram nemesfémeket találtak a kifuvározott szemétkben

(A Nemzeti Ujság tudósítójától.) A kistérségi és pestorsérvényi lakosoknak naponta kétszer-háromszor is olyan látványban van részük, amelyet másutt az országban alig látni. Az ő határukon halad ugyanis keresztül a „szemétxpressz”. Így nevezte el a néphumor azokat a hosszú szemétkvonatokat, amelyekkel a főváros köztisztasági hivatala hosszú évtizedek óta kiszállítatja a szemétket a milliós lakosú város háztartásaiból és utcáiról. Szentlőrinc határában körülbelül 80 holdnyi területen emelkednek ma már ezek a szemétkhegyek és napról-napra nőnek. Bámulatos ennek a szemétknek a tarkasága. Az elhasznált bakancstól kezdve, csont, rongy, porcellán- és parfümös üvegeken keresztül az ezüst-villákon át az arany melléig százféle holmi akad benne. Az utóbbiak manapság azonban már ritkábban kerülnek elő. Vagy az emberek vigyáznak jobban arany- és ezüsttárgyaikra, vagy pedig a szemétkben kotró „guberátorok” ügyesebbek s a főváros szemétktelepe ma már csak ritkán jut ezüst- vagy aranytárgyhoz, holott a háború előtt évenként több kilogram ezüstöt és aranyat váltott be a szemétktelep a fémbeváltó hivatalnál.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

614.764

Szerző:

Cím: *Nem visz már aranyat a „szemétxpressz”*

Idő

„1925”

Forrás:

Nemzeti Ujság

Személy

Bn

1925. 7. 30.

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Ma már szegényebb a város és szegényebb lett a szemétk is, úgy hogy a telep már abba is hagyta a géperejű szemétkrostálást. A változó gyárépületet leszerelték és az, most raktári célokra szolgál. Gépek helyett most 300-400 szegény ember, asszony, gyerek és cigány várja a hegyre vezető tolátóvágányon az „expressz” érkezését. Egy-kettőre kikotorják a vagonok tartalmát és kiválogatják belőle azt a hulladékot, ami takarmányozásra vagy ipari feldolgozásra még alkalmas. Amit kikotornak, azt beszolgáltatják a telepnek, mely azután szortírozza a hulladékanyagot és időnkint árlejtés alá bocsátja. Külön dombra kerül az utcai szemétk, mely komposztrágyává érik. A pestmegyei homok szőlősgazdái nagyon keresik, úgy hogy mindig több kellene, mint amennyit az expresszek szállítanak. Pedig a 15 kilométer hosszú vasutnak mintegy 100 kocsija és 7 mozdonya ugyancsak ontja a szemétket. Naponta mintegy 40-50 vagon, télen fűtés idején pedig majdnem kétszerannyi kerül ki a telepre.

Az önműködő villamos portáldaruk segítségével a szemétkkocsikból a szemétket egy perc alatt áttemelik és kiüritik a vasuti kocsikba. Minden egyes vagonba 2 szemétkkocsi tartalma fér bele. Ha a vonat megtelt, elindítják a telepre, hól már várják a guberátorok százai. A telep nagyságáról képet alkot az, hogy telefonhálózata 22 kilométer hosszú, állandó munkásainak száma pedig 250, a szemétkszedőkön kívül. Van áttemelő állomása, 100 méter hosszú alaguti rakodója, fűtőháza, villamos-transzformátor-telepe, u. n. Beccari-féle trágya-érlelő cellája, gép- és kazánháza, irodái, raktárai stb.

Önként felmerül a kérdés, hogy mi lesz ezekkel a használatatlan sivar szemétkhegyekkel. Leipzigben a városnak szinte középpontjában a Scherbergnek nevezett szemétkhegyen építettek annakidején az impozáns „Völkerdenkmal“-t, a Napoleon-korabeli népek csatája emlékére. A szemétkhegyet parkirozták és az ma a város legszebb sétánya. Nálunk más megoldás kínálkozik. A Kistérség határában levő és mintegy 50 hold területen fekvő régi szemétkhegyek anyagából be lehet majd tölteni a közeli téglagyár óriási agyaggödörét s a kiplanírozott területen valamikor Kistérség fog tovább terjeszkedni. A másik, 1917 óta keletkezett szemétkhegyből pedig az államvasut szentlőrinci kavicsbányájának roppant nagy mélyedéscit lehet majd betemetni. Ugyancsak szemétkkel akarják kitölteni a lágymányosi tavat is és ez a kérdés most van tanulmányozás alatt. A megoldás a szemétk immunizálásától függ. Amint ez akár égetés, akár csiraölő anyaggal való keverés, leöntés vagy permეტezés útján elérhető lesz, akkor hamarosan el kell majd költözködniök a lágymányosi tórol a horgászoknak és a lubickoló gyermekeknek, hogy helyüket kömiveseknek és ácsoknak adják át, akik ott a főváros legújabb, legszebb és legmodernebb városnegyedét fogják felépíteni. A térképeken már ki is vannak jelölve az utcák ott, ahol — ma még csónakázhatnak.

zinyomda 1923